

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/20/2014
Identifikačné číslo spisu:	2012200470
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2015
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2012200470.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eleny Kováčovej, v právnej veci žalobcu: Samsung Electronics Europe Logistics B.V. - organizačná zložka, Gáň 318, IČO: 36 360 864, zastúpeného PricewaterhouseCoopers Legal, s.r.o., Námestie 1. Mája 18, Bratislava, IČO: 47 235 772, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 26499/2011 zo dňa 9. júla 2012, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/75/2012 - 118 zo dňa 12. decembra 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/75/2012 - 118 zo dňa 12. decembra 2013, p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 170,45 € titulom trov právneho zastúpenia, na bankový účet právneho zástupcu žalobcu PricewaterhouseCoopers Legal, s.r.o., v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. 26499/2011 zo dňa 09.07.2012 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „O. s. p."), ktorým žalovaný zamietol odvolania a potvrdil rozhodnutia Colného úradu Trnava o nevyhovení žiadosti žalobcu o vrátenie dovozného cla.

Krajský súd dospel k záveru, že žalovaný pri rozhodovaní o vrátení colného dlhu nesprávne aplikoval čl. 878 ods. 1 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 02.07.1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (ďalej v texte rozsudku len „Výkonávacie nariadenie“) k čl. 236 až 239 Colného kódexu, keď z čl. 201 ods. 3 Nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12.10.1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (ďalej v texte len „Colný kódex“) vyplýva, že dlžníkom pri zaplatení dovozného cla je deklarant a v prípade nepriameho zastúpenia je dlžníkom taktiež osoba, na účet ktorej sa colné vyhlásenie predkladá. Z obsahu, významu a účelu tohto ustanovenia vyplýva, že o vrátenie cla môže požiadať jednak subjekt, ktorý clo zaplatil

(spoločnosť DHL Logistics Slovakia spol. s r.o., ďalej v texte rozsudku len ako „DHL“), ako aj osoba, na účet ktorej sa colné vyhlásenie predkladá (žalobca). Zákon pripúšťa, aby sa v prípade nepriameho zastúpenia za dlžníka považovali tieto dve osoby.

Výklad, že jediným subjektom oprávneným požadovať vrátenie cla, je len subjekt, ktorý colný dlh zaplatil, považoval krajský súd za reštriktívny, pretože z účelu nariadenia je zrejmé, že o vrátenie cla má možnosť požiadať subjekt, ktorý clo zaplatil v tom zmysle, že niesol náklady spojené s navýšením ceny tovaru o clo. V danom prípade je zrejmé, že týmto subjektom bol žalobca. Pri výklade čl. 878 ods. 1 Vykonávacieho nariadenia bolo potrebné vychádzať z výkladu gramatického ako aj výkladu právneho, pričom spojka alebo v gramatickom význame vyjadruje alternatívu, t. j. aplikáciu viacerých možností nezávisle od seba. Dotknuté ustanovenie počíta s viacerými alternatívami pri označení osoby, ktorá môže požiadať o vrátenie cla a odpustenie cla, pričom nemusí ísť súčasne o oba prípady, teda o vrátenie a odpustenie. Osobou oprávnenou požiadať o vrátenie alebo odpustenie cla môže byť osoba, ktorá clo zaplatila alebo osoba, ktorá má clo zaplatiť alebo osoby, ktoré prevzali jej práva a povinnosti.

Ako nedôvodnú hodnotil krajský súd námietku, že žalovaný porušil ustanovenia Správneho poriadku, keď o odvolaniach proti rozhodnutiam Colného úradu v Trnave rozhodol jedným rozhodnutím. Správne orgány postupovali podľa Colného kódexu ako lex specialis, a preto sa žalobca nemohol domáhať ochrany podľa všeobecného zákona, t. j. Správneho poriadku.

O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu.

Proti predmetnému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia vecí krajskému súdu na ďalšie konanie.

Uviedol, že zotrúva na výklade čl. 878 ods. 1 Vykonávacieho nariadenia, ku ktorému dospel v napadnutom rozhodnutí, pričom tento rešpektuje terminologické a gramatické špecifiká jednotlivých jazykových mutácií Colného kódexu a Vykonávacieho nariadenia v členských štátoch EÚ pri súčasnom zachovaní účelu a zmyslu ich jednotlivých ustanovení. Pri skúmaní žiadostí žalobcu colný úrad skúmal aj splnenie podmienky v zmysle čl. 878 ods. 1 Vykonávacieho nariadenia, pričom bolo zistené, že colné dlhy vymerané a oznámené písomnými vyhláseniami, ku ktorým sa žiadosti o vrátenie cla vzťahovali, boli uhradené z účtu firmy DHL, ktorú žalobca splnomocnil na nepriame zastupovanie v colnom konaní a ktorá bola aj deklarantom, t. j. inou osobou, ako osoba, ktorá požadovala vrátenie cla. Žalovaný sa nestotožnil so závermi krajského súdu, že vrátenie cla má možnosť požadovať subjekt, ktorý clo zaplatil v tom zmysle, že niesol náklady spojené so zvýšením ceny tovaru o clo, pretože v prípade extenzívneho výkladu tohto záveru, by končené náklady za sumu cla niesol spotrebiteľ, teda kupujúci, ktorý by predmetný tovar kúpil za cenu, ktorá zohľadňuje aj clo. V zmysle čl. 878 ods. 1 Vykonávacieho nariadenia pokiaľ existuje len jedna osoba, ktorá zaplatila dovozné clo, môže len táto jedna osoba žiadať vrátenie tohto zaplateného cla. Iné osoby tak môžu urobiť len na základe príslušného splnomocnenia udeleného osobou, ktorá clo skutočne zaplatila. Premietnutie sumy cla do celkovej ceny tovaru neznamena, že nadobúdateľ tovaru (kupujúci) sa automaticky považuje v zmysle colných predpisov za osobu, ktorá zaplatila colný dlh. Na rozdiel od žiadosti o vrátenie už zaplateného cla, pri žiadosti o odpustenie cla prichádza do úvahy niekoľko colných dlžníkov - osôb, ktorým povinnosť zaplatiť colný dlh vzniká a ktoré sú povinné ho v budúcnosti ho zaplatiť a zároveň ktorákoľvek z nich môže požiadať o odpustenie cla. O odpustenie cla sa žiada v čase, keď colný dlh už síce vznikol, ale ešte nedošlo k jeho úhrade. O vrátenie cla sa žiada až po tom, čo bol colný dlh zaplatený, v čase, kedy je nespochybniteľne zrejmé, kto tento dlh zaplatil. Z uvedeného dôvodu je zrejmé, že iba tejto osobe môže byť pri splnení príslušných skutkových i právnych podmienok na základe žiadosti vrátený. Nakoľko žalobca colný dlh nezaplatil, ani nebol na zastupovanie v konaní o vrátení cla splnomocnený osobou, ktorá colný dlh skutočne zaplatila, nebol colný úrad oprávnený jeho žiadosti o vrátenie dovozného cla vyhovieť.

Žalovaný tiež uviedol, že hoci inštitúty vrátenia ako aj odpustenia cla spoločne upravuje čl. 878 ods. 1 Vykonávacieho nariadenia, je zrejmé, že každý z nich vychádza z odlišného skutkového stavu a má iný právny režim. Existuje rozdiel v tom, či sa jedná o práva osoby, ktorá už clo zaplatila alebo o práva osoby, ktorá síce má povinnosť clo zaplatiť, avšak k samotnej úhrade zatiaľ nedošlo. Rovnako je odlišné postavenie osoby, ktorá síce mala povinnosť clo zaplatiť, avšak po jeho zaplatení inou osobou colný dlh zanikol a táto osoba už nemá postavenie dlžníka zodpovedného za zaplatenie cla. Takýto výklad nie je reštriktívny, ako to naznačil krajský súd, ale zohľadňuje nevyhnutný rozdiel medzi právnym postavením osoby, ktorý určený colný dlh skutočne zaplatila. Jedným z následkov zaplatenia colného dlhu je i

oprávnenie osoby, ktorá tento zaplatila, požiadať o vrátenie zaplatenej sumy cla. Takúto možnosť osoba, ktorá colný dlh nezaplatila, nemá, keďže by žiadala o vrátenie platby, ktorú nikdy nezaplatila.

K podanému odvolaniu sa písomným podaním zo dňa 14.02.2014 vyjadril žalobca tak, že navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Uviedol, že spoločnosť DHL len zabezpečila službu preclenia tovaru ako nepriamy zástupca v colnom konaní, pričom colný dlh síce zaplatila voči colnému úradu zo svojho účtu, avšak následne prefakturovala v plnej výške žalobcovi. Náklady dovozného cla v plnej výške znášal žalobca. Uplatňovanie čl. 878 ods. 1 Vykonávacieho nariadenia len vo vzťahu k osobe, z ktorej účtu bol colný dlh hradený, je v rozpore s jeho účelom. Žalovaný svojim postupom uprel žalobcovi ako príjemcovi tovaru, ktorý colný dlh zaplatil, právo podať žiadosť a obmedzil jeho práva. Pokiaľ žalovaný zdôrazňoval odlišný právny režim v prípade inštitútu vrátenia cla a inštitútu odpustenia cla, žalobca takýto výklad považoval za reštriktívny a nezohľadňujúci účel nariadenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O. s. p., keď takýto postup nepovažoval za rozporný s verejným záujmom, nakoľko správny súd nie je súdom skutkovým a predmetom odvolacieho konania bolo výlučne právne posúdenie veci. Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30.04.2015 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Predmetom konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 26499/2011 zo dňa 09.07.2012, ktorým žalovaný zamietol odvolania a potvrdil rozhodnutia Colného úradu Trnava zn. 17180/2011-5871 zo dňa 29.06.2011, zn. 17176/2011-5871 zo dňa 29.06.2011, zn. 17073/2011-5871 zo dňa 29.06.2011, zn. 17038/2011-5871 zo dňa 29.06.2011, zn. 17793/2011-5871 zo dňa 07.07.2011, zn. 17810/2011-5871 zo dňa 07.07.2011, zn. 18034/2011-5871 zo dňa 11.07.2011, zn. 17781/2011-5871 zo dňa 07.07.2011, zn. 17137/2011-5871 zo dňa 29.06.2011, zn. 18016/2011-5871 zo dňa 11.07.2011, zn. 18053/2011-5871 zo dňa 11.07.2011, zn. 17168/2011-5871 zo dňa 29.06.2011, zn. 17801/2011-5871 zo dňa 07.07.2011, zn. 18058/2011-5871 zo dňa 11.07.2011 o nevyhovení žiadosti žalobcu o vrátenie dovozného cla, pričom dospel k záveru, že žalobca nebol oprávnenou osobou v zmysle § 878 ods. 1 Vykonávacieho nariadenia, keď colný dlh zaplatil deklarant, spoločnosť DHL, a teda len tento spĺňa podmienku v zmysle čl. 878 ods. 1 Vykonávacieho nariadenia.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa čl. 4 ods. 9 Colného kódexu, na účely tohto kódexu sa rozumie colným dlhom povinnosť osoby zaplatiť dovozné clo (colný dlh pri dovoze) alebo vývozné clo (colný dlh pri vývoze), ktoré sa vzťahuje na konkrétny tovar podľa platných predpisov spoločenstva.

Podľa čl. 4 ods. 12 Colného kódexu, na účely tohto kódexu sa rozumie dlžníkom osoba, ktorá je zodpovedná za zaplatenie colného dlhu.

Podľa čl. 5 ods. 1 Colného kódexu, za podmienok ustanovených v článku 64 odsek 2 s výnimkou predpisov prijatých na základe článku 243 odsek 2 písmeno b/, si môže každá osoba v konaniach pred colnými orgánmi stanoviť zástupcu, ktorý môže vykonať všetky úkony a formality ustanovené colnými predpismi.

Podľa čl. 5 ods. 2 Colného kódexu, zastúpenie môže byť:

- priame, pri ktorom zástupca koná v mene a v prospech inej osoby, alebo
- nepriame, pri ktorom zástupca koná vo vlastnom mene, ale na účet inej osoby.

Podľa čl. 201 ods. 1 Colného kódexu, colný dlh pri dovoze vzniká:

- a) prepustením tovaru, ktorý podlieha dovoznému clo do voľného obehu, alebo
- b) prepustením takéhoto tovaru do režimu dočasné použitie, s čiastočným oslobodením od dovozného cla.

Podľa čl. 201 ods. 2 Colného kódexu, colný dlh vzniká v okamihu prijatia daného colného vyhlásenia.

Podľa čl. 201 ods. 3 Colného kódexu, dlžníkom je deklarant. V prípade nepriameho zastúpenia je dlžníkom taktiež osoba, na ktorej účet sa colné vyhlásenie predkladá.

Podľa čl. 213 Colného kódexu, ak je za zaplatenie jedného colného dlhu zodpovedných niekoľko osôb, považujú sa za spoločných a nerozdielných dlžníkov tohto dlhu.

Podľa čl. 235 Colného kódexu, platí nasledujúce vymedzenie základných pojmov:

- a) „vrátením“ sa rozumie úplné alebo čiastočné vrátenie zaplateného dovozného alebo vývozného cla;
- b) „odpustením“ sa rozumie rozhodnutie netrvať na zaplatení celej sumy colného dlhu alebo jej časti, alebo rozhodnutie vyhlásiť zapísanie celej sumy dovozného alebo vývozného cla alebo jej časti do účtovnej evidencie za neplatné, ak toto clo ešte nebolo zaplatené.

Podľa čl. 236 ods. 1 Colného kódexu, dovozné alebo vývozné clo bude vrátené ak sa zistí, že v čase, kedy bolo zaplatené, nebola suma tohto cla dlžná na základe právnych predpisov, alebo že bola zapísaná do účtovnej evidencie v rozpore s článkom 220, odsek 2. Dovozné alebo vývozné clo bude odpustené ak sa zistí, že v čase keď toto bolo zapísané do účtovnej evidencie, nebolo dlžné na základe právnych predpisov alebo že bolo zapísané do účtovnej evidencie v rozpore s článkom 220, odsek 2. Vrátenie alebo odpustenie nebude povolené, ak skutočnosti, ktoré viedli k zaplateniu alebo zapísaniu sumy cla do účtovnej evidencie, ktorá nebola dlžná na základe právnych predpisov, vyplývajú z úmyselného konania dotknutej osoby.

Podľa čl. 236 ods. 2 Colného kódexu, dovozné alebo vývozné clo bude vrátené alebo odpustené na základe žiadosti podanej príslušnému colnému úradu v lehote 3 rokov odo dňa, kedy bola suma tohto cla oznámená dlžníkovi. Táto lehota bude predĺžená, ak dotknutá osoba preukáže, že nemohla podať žiadosť v stanovenej lehote z dôvodov nepredvídateľných okolností alebo vyššej moci. Colné orgány vrátia alebo odpustia clo z vlastného podnetu, ak v tejto lehote zistia, že nastala niektorá zo skutočností uvedených v odseku 1, prvý a druhý pododsek.

Podľa čl. 878 ods. 1 Výkonávacieho nariadenia, žiadosť o vrátenie alebo odpustenie dovozného alebo vývozného cla, ďalej len „žiadosť o vrátenie alebo odpustenie“ predloží osoba, ktorá zaplatila alebo má zaplatiť toto clo alebo osoby, ktoré prevzali jej práva a povinnosti.

Žiadosť o vrátenie alebo odpustenie môže predložiť aj zástupca osoby alebo osôb uvedených v prvom pododseku.

Podstatou právneho posúdenia v konaní pred najvyšším súdom bola otázka výkladu čl. 878 ods. 1 Výkonávacieho nariadenia, keď žalobca mal za to, že ako osoba zodpovedná za zaplatenie dlhu (colný dlžník), mohol podať žiadosť o vrátenie cla. Naopak, žalovaný dôvodil, že jedine osoba, ktorá clo skutočne zaplatila, môže požiadať o jeho vrátenie.

Žalobca podal žiadosti o vrátenie zaplateného cla z dôvodov podľa čl. 236 ods. 1 Colného kódexu, a to v súvislosti so zaradením multifunkčných tlačiarň do položky colného sadzobníka so sadzbou 6 %, hoci tieto mali byť, podľa názoru žalobcu, zaradené do položky colného sadzobníka so sadzbou 0 %.

Slovenská verzia čl. 878 ods. 1 Výkonávacieho nariadenia používa vo vzťahu k osobám oprávneným podať žiadosť o vrátenie cla alebo odpustenie cla slovné spojenie „osoba, ktorá zaplatila alebo má zaplatiť toto clo alebo osoby, ktoré prevzali jej práva a povinnosti“, česká verzia uvedeného ustanovenia obsahuje spojenie „dlžník alebo jeho nástupci v právach a povinnostiach“, podľa anglickej verzie zase žiadosť

môže podať „person who paid or is liable to pay..or the persons who have taken over his rights and obligations" (osoba, ktorá zaplatila alebo je zodpovedná za zaplatenie..alebo osoby, ktoré prevzali jej práva a povinnosti, pozn. neoficiálny preklad súdu), v nemeckej verzii je to „..vom Zol Schuldner oder von den Personen, die seine Rechte und Pflichten übernommen haben" (colný dlžník alebo osoby, ktoré prevzali jeho práva a povinnosti, pozn. neoficiálny preklad súdu).

Porovnaním s inými jazykovými verziami je zrejmé, že terminológia použitá v čl. 878 ods. 1 Vykonávacieho nariadenia v jednotlivých jazykových verziách nie je totožná, česká a nemecká verzia dokonca obsahujú len pojem dlžník ako jednotné označenie pre osoby oprávnené podávať žiadosti o vrátenie alebo odpustenie cla.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prvotne poukazuje na ustálenú judikatúru Súdneho dvora EÚ, v zmysle ktorej sa nemôže formulácia použitá v jednej z jazykových verzií práva Únie chápať ako jediný základ na výklad tohto ustanovenia, prípadne sa nemôže považovať za ustanovenie, ktoré má prednosť pred inými jazykovými verziami. Ustanovenia práva Únie sa totiž majú vykladať a uplatňovať jednotným spôsobom pri zohľadnení verzií existujúcich vo všetkých jazykoch Európskej únie. V prípade rozdielu medzi jazykovými verziami textu práva Únie sa má predmetné ustanovenie vykladať podľa všeobecnej štruktúry a účelu právneho predpisu, ktorého je súčasťou. (pozri rozsudok GSV Kft. C-74/13 zo dňa 09.04.2014, bod 27).

Čl. 878 je začlenený do oddielu 1 kapitoly 2 IV. hlavy označenej Vrátenie alebo odpustenie dovozného alebo vývozného cla, ktorá obsahuje vykonávacie ustanovenia pre čl. 236 až 239 Colného kódexu.

Účelom Vykonávacieho nariadenia, ktorý možno vyvodiť z jeho preambuly, je ustanoviť vykonávacie predpisy Colného kódexu spoločenstva, ktoré majú vytýčiť existujúce colné vykonávacie pravidlá a rovnako uskutočniť určité úpravy s cieľom prispôsobiť uvedené pravidlá ustanoveniam kódexu, rozšíriť pôsobnosť určitých ustanovení, ktoré sa v súčasnosti vzťahujú len na špecifické colné režimy, aby bolo možné brať do úvahy celkové uplatňovanie kódexu, presnejšie formulovať určité pravidlá s cieľom dosiahnuť väčšiu právnu istotu pri ich uplatňovaní.

Z tohto účelu, keď dotknuté nariadenie dopĺňa, špecifikuje, upresňuje a vykonáva Colný kódex a súčasne berúc na zreteľ, že čl. 878 je zaradený do časti predpisu zameraného na vykonanie čl. 236 až 239 Colného kódexu, nepochybne vyplýva, že výklad jednotlivých článkov Vykonávacieho nariadenia, nemožno uskutočniť bez zreteľa na kódex samotný.

Čl. 236 upravuje hmotnoprávne podmienky pre vrátenie alebo odpustenie cla, pričom pre vrátenie ako aj odpustenie cla stanovuje rovnaký dôvod, t. j. suma tohto cla nebola dlžná na základe právnych predpisov alebo bola zapísaná do účtovnej evidencie v rozpore s článkom 220, odsek 2.

Pre podanie žiadosti o vrátenie alebo odpustenie cla príslušnému colnému úradu Colný kódex (čl. 263 ods. 2) stanovuje lehotu 3 rokov odo dňa, kedy bola suma tohto cla oznámená dlžníkovi, nie osobe ktorá clo skutočne zaplatila.

Napokon súd považoval za významné, že spoločnosť DHL nekonala nezávisle od žalobcu, ale ako nepriamy zástupca predložila colné vyhlásenie na jeho účet.

Článok 5 ods. 2 Colného kódexu hospodárskemu subjektu umožňuje nechať sa zastupovať. Na účely výkonu všetkých úkonov a formalít ustanovených colnou právnou úpravou zastúpenie subjektu môže byť priame, pri ktorom zástupca koná v mene a v prospech tohto subjektu, alebo nepriame, pri ktorom zástupca koná vo vlastnom mene, ale na účet inej osoby.

Nepriamy zástupca koná vo vlastnom mene, ale na účet zastúpeného, pričom v konaní nebolo sporné, že spoločnosť DHL bola nepriamym zástupcom žalobcu. V zmysle čl. 201 ods. 3 a čl. 213 Colného kódexu žalobca a deklarant (spoločnosť DHL) boli solidárnymi dlžníkmi colného dlhu, pričom dlžníkom sa

rozumie osoba, ktorá je za zaplatenie dlhu zodpovedná. Hospodársky subjekt, ktorý využil služby colného zástupcu či už v rámci priameho zastúpenia alebo nepriameho, je v každom prípade dlžníkom colného dlhu voči colným orgánom.

Na základe naznačeného, v súlade s vyššie uvedeným účelom Výkonávacieho nariadenia, nemohol odvolací súd dospieť k záveru, že na podanie žiadosti by bola oprávnená výlučne osoba, z ktorej bankového účtu bola uskutočnená platba cla.

Pokiaľ by mal byť správny výklad zastávaný žalovaným, niet relevantného dôvodu pre ktorý by aj v čl. 878 ods. 1 Výkonávacieho nariadenia, neboli osobitne uvedené osoby oprávnené podať žiadosť o vrátenie cla a osobitne osoby oprávnené žiadať odpustenie cla, tak ako to je napokon v hmotnoprávných ustanoveniach (čl. 236 ods. 1 Colného kódexu), keď veta prvá sa vzťahuje na vrátenie cla a druhá na jeho odpustenie. Žalobca ako aj deklarant boli pri predmetnom cle solidárnymi dlžníkmi, a teda pokiaľ možno žiadosť podať v zmysle čl. 236 ods. 2 Colného kódexu v lehote plynúcej od oznámenia dlžníkovi, nemožno dospieť k záveru, že dlžník akým bol žalobca vo veci samej, by v dôsledku nepriameho zastúpenia žiadosť podať nemohol a toto oprávnenie by malo byť obmedzené len na osobu deklaranta konajúceho ako nepriameho zástupcu.

Prijatím výkladu žalovaného by boli v konaní o vrátenie cla na základe čl. 236 Colného kódexu o aké ide v predjednávanej veci, neodôvodnene znevýhodnené osoby využívajúce v colnom konaní služby nepriamych zástupcov v porovnaní s osobami, ktoré pri colných operáciách konajú samostatne alebo využívajú služby priameho zastúpenia, keďže len títo nepriami zástupcovia by boli oprávnení podávať žiadosti o vrátenie cla, hoci colné deklarácie podávajú na účet zastúpených osôb - dlžníkov, ktoré clo v konečnom dôsledku aj finančne znášajú (čo v danom prípade žalovaný ani nespochybnil, ale považoval za irelevantné).

Žalovaný na podporu svojej argumentácie uviedol, použijúc extenzívny výklad záverov krajského súdu, že náklady na clo nakoniec zaplatí konečný spotrebiteľ. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje, že Colný kódex vymedzuje, ktoré osoby sú pri dovoze colnými dlžníkmi, teda osobami zodpovednými za zaplatenie colného dlhu, pričom konečný spotrebiteľ takouto osobou nie je. Neprichádza do úvahy, aby spotrebiteľ vystupoval v colnom konaní, platil colný dlh alebo žiadal o jeho vrátenie alebo prípadné odpustenie.

Na základe uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval napadnutý rozsudok krajského súdu, keď na základe podanej žaloby zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného ako nezákonné v dôsledku nesprávneho právne posúdenia veci, za vecne správny, pričom odvolacie argumenty neboli spôsobilé jeho správnosť spochybniť.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. a § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v uplatnenej výške 170,45 € z titulu trov právneho zastúpenia, a to za jeden úkon právnej pomoci - podanie vyjadrenia k odvolaniu zo dňa 14.02.2014, režijný paušál a DPH.

Žalovaný je povinný nahradiť trovy odvolacieho konania na účet právneho zástupcu žalobcu vedený v I. banke, a.s., č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX, IBAN: W XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v lehote uvedenej vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.